

[Indenrigsministeren.]

med en henstilling til kommunerne om at suspendere opkrævningen af dækningsafgift i tilfælde, hvor erhvervsejendomme er uudlejede, og jeg finder heller ikke anledning til at foreslå en ændring af ejendomsskatteloven på dette punkt.

Af *Bernhard Baunsgaard* (RV) til finansministeren (15/7 77):

»Vil ministeren give oplysning om gældende praksis med hensyn til administrationen af cirkulæret angående godtgørelse for merarbejde til tjenestemænd, for hvem der ikke gælder en højeste tjenestetid, herunder oplysning om, hvor stort det samlede udbetalte beløb var i finansåret 1976-77, samt om fordeling af udbetalinger på lønrammer og om antal af personer og ministerier?«

(Spm. nr. 390).

Begrundelse.

Der har i offentligheden været rejst diskussion angående praksis ved udbetaling af godtgørelse efter cirkulæret. Godtgørelsen bruges jo især til udbetaling for merarbejde til chefer og andre ledende tjenestemænd, og der har derfor bl. a. været rejst tvivl om muligheden for at føre tilstrækkelig kontrol med merarbejds omfang.

En diskussion om sådanne regler, der ikke imødegås med alle relevante oplysninger, vil tage et omfang, som formentlig ikke står i noget rimeligt forhold til det, der virkelig sker.

Finansminister *Heinesens* svar (22/7 77):

Godtgørelse for merarbejde til tjenestemænd i staten, for hvem der ikke gælder en højeste tjenestetid, fastsættes ifølge § 6 i økonomi- og budgetministeriets cirkulære af 10. november 1971 af det ministerium, hvorunder tjenestemanden er ansat. Finansministeriet er således ikke i besiddelse af de for besvarelsen af spørgsmålet fornødne oplysninger. Man har derfor anmodet samtlige ministerier om senest den 15. august 1977 at afgive oplysninger til brug for besvarelsen. Når besvareelserne foreligger, vil man snarest vende tilbage til sagen.

(Finansministerens supplerende svar er optrykt nedenfor sp. 6871).

Af *Tove Jørgensen* (DKP) til socialministeren (15/7 77):

»Hvad agter ministeren at foretage sig, efter at der på landsbasis er dokumenteret ventelister til daginstitutionspladser på over 70.000, deraf 30.000 akutte?«

(Spm. nr. 391).

Begrundelse.

Der kan henvises til Børne- og Ungdoms-pædagogernes Landsorganisations landsomfattende undersøgelse af behovet for daginstitutionspladser. Ministerens kommentar ønskes til, hvorledes et sådant omfang af ventelisternes størrelse er forenelig med bilstandslovens § 69 vedrørende kommunernes forpligtelse til at oprette det nødvendige antal børneinstitutioner.

Socialminister *Eva Gredals* svar (26/7 77):

Når det i spørgsmålet direkte ønskes oplyst, hvad ministeren agter at foretage sig, må det være på sin plads at præcisere, hvori socialministerens muligheder for at påvirke den kommunale ressourcudnyttelse i den sociale sektor består.

Det er ganske rigtigt, at det fremgår af § 69 i bilstandsloven, at der skal være det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge. Det fremgår imidlertid også af denne paragraf, at det er den enkelte kommunalbestyrelse, der er forpligtet til at sørge for, at der i kommunen er det nødvendige antal pladser, og som jeg tidligere har givet udtryk for det i folketinget, er det også den enkelte kommunalbestyrelse, der afgør, hvad der i den pågældende kommune skal forstås ved det nødvendige antal pladser.

Dette er i overensstemmelse med den decentralisering af beslutningskompetencen på det sociale område, der i vidt omfang er ført ud i livet med den i 1970erne gennemførte reform af hele det sociale område, og hvori bilstandsloven indgår som et helt centralt element.

Det vil derfor være åbenbart urimeligt at stille krav om, at dette kommunale selvstyre skulle kunne eksistere side om side med en statslig detailregulering af de kommunale aktiviteter.

Ifølge bilstandslovens § 14 er socialministeren øverste administrative myndighed vedrørende social bistand. Ministeren er derfor forpligtet til nøje at følge den kommunale udbygning af det sociale område og til at påse, at kommunerne opfylder deres forpligtelser efter